

Publicerad 2011-11-29 09:08 av desert star

www punkt drömmar punkt se

Isabel adjanis hud och de mintgröna tapeterna och du snubblar över tistlarna och jag springer ut på en trampolin för att glömma hoppar jag högre och högre över skrattsalvor och applåder ingen vet att det är en feberdröm från barndomen det är ingen illusion för att det är framtiden men jag hör hur det där ljudet kommer att göra mig galen för att jag inte vet ngt annat än galenskap och det intresserar ingen att jag är allt det här jag vill flygga och fårt illbaka mina vingar det finns en plattform högt upp i himlen med älvor som vaktar ett svävande band gjort av ultraviolett fruktkött där stjärnorna gnistrar som paljetter i skyn och staden ligger brandgul med miljoner gatlyktor under oss det brinner och jag lyfter jag är inuti ett runt rum med en grå hinna och jag håller mina händer längs ett svart hål verklighetsfabriken ett hålrums i tiden jag ser allting genom denna skimrande hinna en kyrka omgiven av en vallgrav med flytande lava att flyga kräver inga vingar jag nuddar tornets spets jag önskar mig och allting lysas upp ilar i ryggraden jag hör fåglars vingar fladdra bakom din ridå ditt ansikte är inramat av nedrivna murar ditt leende är en explosion jag står här naken och betraktar dina små sår mina pupiller som är stjärnor jag skall tillbaka till det tusenåriga landet jag lovar att aldrig mer lämna klostret nirvana kommer när man minst anar det

en dag i livet

lakanen fladdrar randiga och jag har ingen hjärna kvar

den är liksom splitter

först var jag prickig och sken av rödljus

målade bambis örsnibbar violetta

sjävantände

snipp snapp slut

efterkrigstid

leker plockepinn i rasmassorna

hade någon sagt till mig att det var så här det skulle bli

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desert star med Poeter.se id #37056 innehar upphovsrätten